

POKROVITELJ
48. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kolinda Grabar-Kitarović
Predsjednica Republike Hrvatske

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU:

ZLATNI SPONZORI:

SREBRNI SPONZOR:

BRONČANI SPONZORI:

OSTALI SPONZORI:

BRANDOVI

MEDIJSKI POKROVITELJI

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 48. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kontakt informacije/Contact information

Koncertni ured Varaždin/Concert Agency Varaždin
A.Cesarca 1, 42000 Varaždin, Hrvatska, tel/fax: +385 42 212 907
e-mail: uprava/management: info@kuv.hr
ured/office: office@vbv.hr
www.vbv.hr

Prodaja ulaznica: Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 42 311 907, office@vbv.hr, www.ticketshop.hr • Ticketshop trgovine

Nedjelja, 23. rujna, 20.30 sati
Crkva Sv. Nikole

Varaždinski komorni orkestar
Latica Honda Rosenberg, violina
solo i umjetničko vodstvo

Većinu svojih djela je talijanski skladatelj **Pietro Antonio Locatelli** (1695-1764) posvetio violini, instrumentu na kojem je bio virtuoz. Predstavnik talijanske kasnobarokne violinističke i skladateljske škole, njegovi su uzori Arcangelo Corelli i Antonio Vivaldi na čija se skladateljska umijeća nadovezuje, a izvodilačka nadograđuje i proširuje. Prvi dio života proveo je koncertirajući širom Evrope, dok se u drugom skrasio u Amsterdamu. Tu je uspio pribaviti dozvolu da objavljuje i prodaje vlastita djela što mu je uz prodaju knjiga i nota koje je nabavljao iz cijele Evrope, omogućilo neovisnost od crkve i grada - u to vrijeme vrlo rijetku poziciju slobodnog glazbenika. Osim privatnih koncerata srijedom navečer u bogatim građanskim kućama, u glazbenom životu grada nije sudjelovao: nije imao učenike i nije javno nastupao. Tako je skladao kad i koliko je želio te nije bio ograničen sviračkim mogućnostima eventualnih naručitelja. Polazeći iz pozicije vlastitog sviračkog umijeća u svojim skladbama jako proširuje tehniku sviranja na violini korištenjem visokih pozicija, njihovom brzom izmjenom, istodobnim sviranjem na dvije ili tri žice, efektnim do tada nepoznatim korištenjem poteza gudala.

Locatellijev opus obuhvaća najvećim dijelom skladbe za gudače: sonate, koncerte, concerta grossa i orkestralna djela. Mogu se podijeliti u tri kategorije – izrazito virtuozne skladbe, reprezentativna djela za veće ansamble i komornu glazbu. *Introduzione teatrale* op. 4 br.5 spada u grupu reprezentativnih djela za veće ansamble. Dio je zbirke koja obuhvaća šest skladbi za orkestar i šest concerta grossa, a u formalnom smislu odgovara napuljskoj simfoniji. Koncert u D-duru *Il laberinto armonico* sastavni je dio njegove vjerojatno najznačajnije i u izvodilačkom smislu najzahtjevnije zbirke *L'Arte del Violino* op.3, objavljene 1733. Zbirka obuhvaća dvanaest violinskih koncerata koji uključuju i dvadeset četiri tehnički iznimno zahtjevna capriccia za violinu solo umetnutih u prvi i zadnji stavak svakog koncerta kao neka vrst proširene kadence, ali se danas uglavnom izvode samostalno. Posljednji u zbirci, *Il laberinto armonico* je najteži, najzahtjevniji koncert i uz njega, nakon kadence prvog stavka, Locatelli piše: "Laberinto armonico: Facilino aditus, difficilis exitus" - " U labirint harmonije lako je ući, ali teško izaći.

Iako za života smatran najvećim njemačkim skladateljem, **Georg Philipp Telemann** (1681-1767) je nakon smrti brzo zaboravljen, a tijekom 19. stoljeća nepravедno procijenjen kao minorni skladatelj. Interes za njegov opus, koji obuhvaća sve instrumentalne i vokalno-instrumentalne forme i vrste njegovog doba, a brojem svrstava u najplodnije skladatelje u povijesti glazbe, ponovo se javlja početkom 20. stoljeća. Veći dio stvaralačkog života proveo je u Hamburgu gdje pokriva niz glazbenih djelatnosti – od podučavanja, preko vođenja opere i glazbe za pet glavnih crkvi u gradu, komponiranja za različite prigode te redovnog opskrbljivanja glazbom dvorova u Eisenachu i Bayreuthu do objavljivanja, promocije i prodaje vlastitih djela. Zahvaljujući, kako kaže u jednoj od svojih autobiografija, „sreći što je imao prilike upoznati mnoge ugledne skladatelje iz raznih zemalja“ jedan je od glavnih tvoraca nove estetike povezivanja francuskog, talijanskog i njemačkog stila u novi „miješani stil“.

U Telemannovom opsežnom opusu velik je broj skladbi s nazivom *Tafelmusik*. Radi se o skladbama pisanim za različite prigode – vjenčanja, obljetnice, rođendane. Iako ne isključivo, najčešće su to suite otvorenog tipa za manje ili veće instrumentalne sastave. Uvertira u fis molu TWV55 na večerašnjem programu upravo je jedna je takva suite za gudače i basso continuo. Objavljena je 1733., iste godine kad i opsežna zbirka *Musique de table*. I isto se tako u ovoj suiti kao i u skladbama *Musique de table* sredstva i oblici različitih glazbenih podneblja povezuju i isprepliću. Pozadinska glazba dvorskih banketa i zabava, ova je suite i dodatno zrnice bisera u nizu skladateljevog novog miješanog stila.

Orkestralna suita za gudače i continuo pod nazivom Uvertira – *Burleska de Quixotte* nastala je na temelju skladateljeve opere *Don Quixotte der Löwenritter*. Otvoren je tip suite čiji su stavci napravljeni po uzoru na karakterne stavake, karakterističane za francuske skladatelje klavseniste – J.Ph. Rameaua i F.Couperina. Osim uvertire, svi stavci donose neku epizodu iz Cervantesovog romana. Uvertira je u obliku ne baš konvencionalnog tipa francuske uvertire. Početni polagani dio s karakterističnim punktiranim ritmom uključuje i komično okrenute figure i ukrase dok brzi dio ne razvija dosljedni kontrapunkt. Slijede kratki stavci – prikazi određenih avantura Don Quijota: „Buđenje Don Quijota“, kratki Andantino pastoralnog karaktera s blagim španjolskim utjecajem. Slijedi Moderato, napad na vjetrenjače u kojem Don Quijote misli da se bori s divovima. „Ljubavni uzdasi“, Andante u kojem razmišlja o princezi Dulcinei, koja je u stvari seljanka. Uzdasi su opisani silaznim motivom uzdaha. Novi stavak Allegro moderato uvodi viteškog štitonošu, a naslov je „Podvala „Sancha Panze“. Njegov je motiv obrnut od motiva ljubavnih uzdaha čime se postiže komičan efekt. Slijedi „Galop Rosinante“ napravljen kao brzi menuet i zatim „Galop magarca Sancha Panze“, što je u stvari trio menueta nakon čega se opet vraća glazba Rosinante. Završni stavak „Don Quijote odmara“ je daleko od galopa koji se malo prije čuo i snovima o velikoj avanturi.

Varaždinski komorni orkestar utemeljen je 1994. godine nastavljajući tradiciju komornog i orkestralnog muziciranja u Varaždinu, osobito jaku pedesetih i šezdesetih godina prošlog stoljeća. Osnovna djelatnost orkestra je ciklus od pet koncerata u sezoni u dvorani HNK-a u Varaždinu. Uz to orkestar redovno sudjeluje na Varaždinskim baroknim večerima te nastupa diljem Hrvatske: Zagreb, Dubrovnik, Split, Zadar, Opatija, Osijek, Karlovac, Čakovec, a gostovao je i u Sloveniji, Njemačkoj, Austriji te Bosni i Hercegovini. Orkestar je snimio i tri CD-a.

Iako vrlo često nastupa bez dirigenta, orkestar povremeno surađuje s uglednim dirigentima kao što su Pavle Dešpalj, Milan Horvat, Kazushi Ono, Marko Letonja, Vjekoslav Šutej, Uroš Lajovic, Vladimir Kranjčević, Mladen Tarbuk, Ivo Lipanović, Zoran Juranić, Ivan Repušić i drugi. Uz orkestar su kao solisti nastupali eminentni instrumentalisti i pjevači: Ruža Pospiš-Baldani, Dubravka Tomšić-Srebotnjak, Dunja Vejzović, Višnja Mažuran, Monika Leskovar, Karmen Pečar, Renata Pokupić, Radovan Vlatković, David Geringas, Valter Dešpalj, Dora Schwarzberg, Branimir Slokar, Peter Soave, Stanko Arnold, Ištvan Römer, Lovro Pogorelić, Božo Paradžik, Inva Mula...

Uz dva stalna koncertmajstora (Dunja Bontek i Ivana Penić Defar) orkestar često angažira i goste-koncertmajstore: Leon Spierer, Catherine Mackintosh, Taras Pečeny, Tamara Smirnova, Aleksandar Ivić, Boro Martinić, Mario Korunić, Latica Honda-Rosenberg, Stefan Milenkovich.

Orkestar je dobitnik nagrade Varaždinskih baroknih večeri *Ivan Lukačić*, nagrade HDGU-a *Milka Trnina* kao i *Plakete grada Varaždina*. Za nastup na Splitskom ljetu 2008. godine dobili su nagradu *Judita*. Za nastup na Dubrovačkom ljetnom festivalu 2007. godine orkestar je nagrađen nagradom *Orlando*, a za nastup na Varaždinskim baroknim večerima nagradu *Jurica Murai* za najbolju interpretaciju solista, dirigenta ili komornog ansambla.

GODINA NAKON I GODINA UOČI OBLJETNICE

Pietro Antonio Locatelli

Introduzione teatrale op.4 no.5

Allegro

Andante

Presto

Pietro Antonio Locatelli

Koncert za violinu u D-duru, *Il laberinto armonico* op.3 no.12

Allegro

Largo-Presto-Adagio

Allegro

Georg Philipp Telemann

Uvertira u fis-molu, TWV 55: fis1, Tafelmusik 10

Ouverture

Les Plaisirs

Angloise

La Badinerie italienne

Loure

Menuet I/II

Courante

Le Batelage

Georg Philipp Telemann

Uvertira-suita *Don Quixotte*, TWV 55:G10

Ouverture

Le reveille de Quixotte

Son attaque des Moulens a Vent

Les soupirs amoureux apres la Princesse Dulcinée

Sanche Panche Berné

Le Galop de Rosinante

La Couché de Quixotte

Latica Honda-Rosenberg je danas jedna od najistaknutijih violinistica srednje generacije. Međunarodnu karijeru osigurala je osvojivši srebrnu medalju na natjecanju Čajkovski u Moskvi 1998. godine. Glazbeni časopis *The Strad* o njoj je tada pisao: „Njezina sigurnost i snaga volje podsjećaju na Heifetza. Njen je glazbeni izričaj kao i način sviranja elokventan, izražajan, nježan i raznovrstan, ukratko divan i nadahnjujući.“

Kći hrvatskog violončelista i japanske pjevačice, Latica Honda-Rosenberg rođena je i odrasla u Njemačkoj, a violinu je počela svirati s četiri godine. S devet godina je postala učenica Tibora Varge na Visokoj glazbenoj školi u Detmoldu, a studije je nastavila sa Zakharom Bronom u Madridu na Visokoj školi za glazbu *Reina Sofia* i na Visokoj školi za glazbu u Lübecku.

Kao solistica je debitirala 1989. u Berlinskoj filharmoniji u sklopu programa 'Debut on Deutschland-Radio' uz pratnju Njemačkog simfonijskog orkestra iz Berlina. Od tada se kao solistica pojavljuje uz brojne orkestre (Orchester der Beethovenhalle Bonn, NDR-Radiophilharmonie Hannover, MDR-Sinfonieorchester Leipzig, Stuttgarter Kammerorchester, Orchestre de Chambre de Lausanne, Symphonieorchester Luzern, Zürcher Kammerorchester, Orchestre National de Belgique, Ruski državni orkestar, Simfonijski orkestar Tokijo, Praški komorni orkestar i Češki filharmonijski orkestar). Njen repertoar obuhvaća solističke koncerte baroka preko Mozarta, Beethovena, Brahmsa, Čajkovskog, sve do Bartoka, Šostakoviča i Prokofjeva kao i manje poznate koncerte poput onih Roberta Schumanna, Wolfganga Korngolda ili Jacquesa Loussiera.

Od 2000. godine snima ekskluzivna izdanja za kuću *Oehms Classics*, a do sada je objavila nosače zvuka s djelima Blocha, Prokofjeva (komorna glazba), Šostakoviča i Čajkovskog (solo koncerti). Izdanje s komornom glazbom Ernesta Blocha *The Strad* je proglasio CD-om mjeseca.

Osim koncertnih aktivnosti diljem svijeta, Latica Honda-Rosenberg bavi se i pedagoškom djelatnošću. Od 2003. je profesorica na Visokoj školi za glazbu u Freiburgu, a od 2009. na Umjetničkom sveučilištu u Berlinu. Osim toga redovito vodi majstorske tečajeve u Njemačkoj, Italiji (na Gustav Mahler Academy), Francuskoj, Hrvatskoj, Portugalu i Izraelu (na Keshet Eilon Summer Course).

Nataša Maričić